



1 **Słowo proboszcza**
Powrót na szlak
kolędowy cz. II

3 Do Maryi Panny na
Jasną Górę przez
cały rok

4 **Zwyczajni
niezwyčajni**
są wśród nas
ks. Mariusz Habinia

6 Rok Jubileuszowy
w Kościele

7 **Historia
żywego Kościoła**
Przeżyjmy to
jeszcze raz – cz. III

8 **Biblioteka poleca**
Święty Charbel Prorok
Miłości. Milczenie,
krzyż i zbawienie.
– Elie Maakaroun



Słowo proboszcza: **Powrót na szlak kolędowy cz. II**

Taki tytuł, bo w roku ubiegłym odwiedziliśmy „połowę parafii”, a w tym roku „drugą połowę”. Bogu niech będą dzięki! Choć podczas pisania tego artykułu jeszcze nadal odwiedzamy naszych parafian... do 31 stycznia.

Są tacy, niestety, mało zorientowani w temacie, czyli nie chodzą do kościoła! Przykro, ale ewangelizujemy cierpliwie i wytrwale.

„Dobrze, że ksiądz przyszedł z Bożym błogosławieństwem.” Był to czas wspólnej modlitwy, rozmowy i wspomnień.

Przeżywamy Rok Jubileuszowy. Rozdajemy BONIfakty – ko-

lęda 25, a w nim co przed nami:

1. **Wielkanoc** – obchody największych Świąt naszej wiary – przed nami Wigilia Paschalna 19 kwietnia 2025
2. **Rekolekcje w Wielkim Poście** prowadzone przed o. Łazarza i Siostry, o tematyce Krwi Chrystusa zapoznające nas z charyzmatem naszych Sióstr
3. **Poradnia rodzinna** – terapeutyci od poniedziałku do piątku będą czekać i służyć pomocą (mediator, prawnik, psycholog, doradca życia rodzinnego, duszpasterz, terapeuta od uzależnień, lekarz specjalista...)

Redakcja:

Urszula Imbierowicz
Jadwiga Sobol
Jacek Lickindorf
Piotr i Andrzej Lehmann
ks. Maciej Wesołowski

Korekta:

Wiesław Duda



4. **BONIfakty** – dalej planujemy wydawać, by w ten sposób ewangelizować
5. **Koncert organowy** jako podziękowanie Panu Bogu i Sponsorom za renowację organów w roku 2024
6. **Wigilia dla samotnych, bezdomnych i będących w potrzebie**, kolejna i tak co roku – jak ufamy
7. **Kredyt budowlany** – ostatnia spłata to czerwiec 2025

Będzie jeszcze tzw. „pokłosie kolędowe”, które wygłoszę w kościele, jako dopełnienie ubiegłorocznego i powstanie pełniejszy „obraz naszej parafii”.

Trzymamy się ewangelicznej zasady „szukać zagubionych”.

Bardzo dziękujemy za wspólny czas w Waszych domach. Niech św. Bonifacy nadal wspiera

Ks. Maciej Wesołowski, proboszcz

Do Maryi Panny na Jasną Górę przez cały rok

*Piękna Pani z różańcem w ręku wyłoniła
się ze światłości... jam jest Niepokalane
Poczęcie... wzywam do modlitwy i pokuty...*

Na dzień 11 lutego przypada liturgiczne wspomnienie Matki Bożej z Lourdes (miejsce światła, miejsce jedności, nadziei i nawrócenia). W 1858 roku, cztery lata po ogłoszeniu dogmatu (gr. *dogma*, prawda – twierdzenie zawarte w objawieniu bożym) o Niepokalanym Poczęciu, Matka Najświętsza objawiła się Bernadecie Soubirous w Massabielskiej Grocie, u podnóża Pirenejów w południowo – zachodniej Francji.

Ośrodek pielgrzymkowy zwany Domeną (gr. *domain* – autorytet, siła) to „szansa” na Boży ratunek chrześcijan spod grzechu i śmierci (wg św. Pawła). Domena ta funkcjonuje niezależnie od parafii w Lourdes. Na jej terenie pracują kapłani i wspólnoty religijne z całego świata.

Podczas osiemnastu zjawień (w okresie od 11 lutego do 16 lipca 1858 r.) Maryja wzywała do modlitwy i pokuty. Można by w tym miejscu opisać (kolejny raz w Bonifaktach) szczegóły dotyczące miejsca i okoliczności objawień, których doświadczyła Bernadeta Soubirous. I miało by to jak najbardziej sens (wiedzy nigdy dosyć!). Tym razem jednak spojrzymy na Lourdes jako „drogowskaz” do uzdrawiania ciała, a jeszcze mocniej duszy. Tym bardziej, że od samego początku woda bijąca ze źródła, którego wcześniej tam nie było, miała moc uzdrawiającą. Wytrysnęło ono w miejscu wskazanym przez Matkę Bożą. Lourdes zastępowało jako pierwsze wśród wszystkich sank-

tuariów licznymi uzdrowieniami. Komisja biskupa z Targes po wielu badaniach ogłosiła dekret, że „można dać wiarę zjawiskom” jakie przydarzyły się w Lourdes.

W roku 1864 zaczęto budowę świątyni, a poświęcono ją w 1875. Leon XII ustanowił święto Objawienia się Matki Bożej (1891). Pius X „rozciągnął” to święto na cały Kościół (1907). Lourdes to miejsce pielgrzymkowe, do którego przybywają pielgrzymi z całego świata, aby czcić Matkę Bożą jako Uzdrowienie Chorych. Wprawdzie nie każdy może pojechać do Lourdes, aby doświadczyć „obmycia w cudownym źródle”. Każdy jednak może „obmyć się w źródle sakramentu i pojednania”. Doświadczyć tym samym duchowego uzdrowienia, co jest kluczową sprawą dla naszego zbawienia.

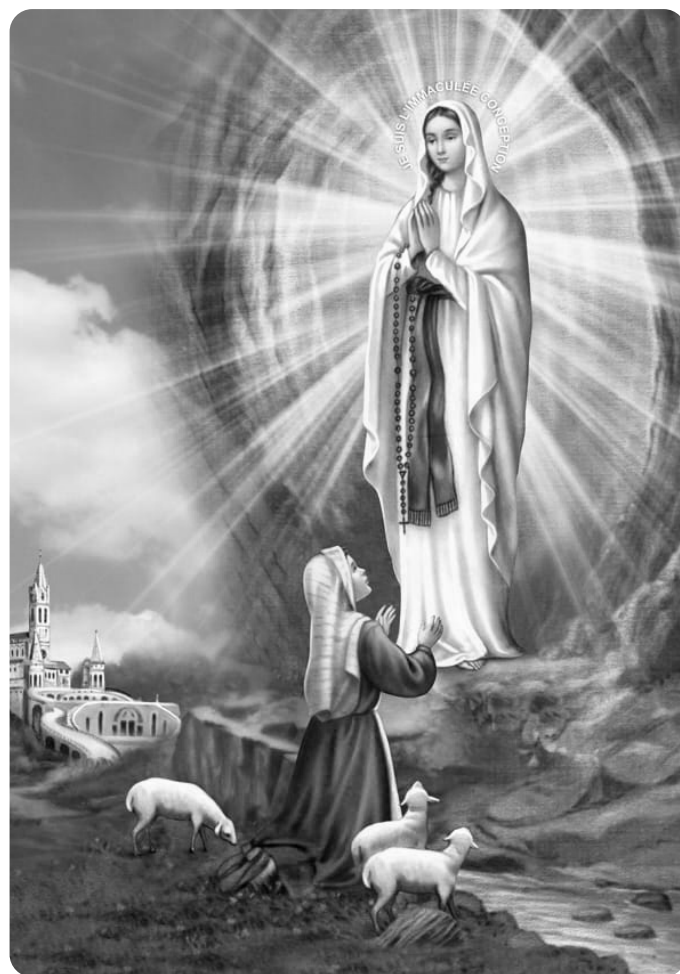
Lourdes odwiedzały najwybitniejsze autorytety. Święty Jan Paweł II był dwukrotnie: w 1983 r. – po zamachu na Jego życie oraz w 2004 r. – już bardzo ciężko chory. Benedykt XVI mówił o Lourdes, że jest to „jedno z tych miejsc, które Bóg wybrał, aby w nim odzwierciedlił się szczególny blask Jego piękna”. Maryja wybierając Bernadetę do wypełnienia orędzia znalazła w niej umiłowanie modlitwy, czystość serca, oddanie siebie. Do końca swego bogatego życia zakonnic Bernadeta gorliwie korzystała z sakramentów, umartwienia i ofiary za innych. „Pokuta, pokuta, pokuta!”. Te znane słowa powtarzane podczas ósmego objawienia (24 luty 1858 r.) nawołują do ciągłego oczyszczania swojej duszy. Sakrament pojednania z Bogiem, źródłem miłosierdzia wyzwala nas z grzechów i różnych form zniewoleń. Maryja z Lourdes obiecała każdemu kto tego chce, swoją pomoc. „Uzdrowienie zawiera w sobie tajemnicę prowadzącą do pogłębienia wiary... samo Lourdes nie jest „uzdrowiskiem”... chociaż cuda widoczne są w tym miejscu... tu sam Bóg jest szczególnie obecny i dotykalny, tu słowa Maryi, wypowiedziane przed laty, nabierają niezwykłej wagi i aktualności... tu należy się szczególna cześć dla Maryi – z książki „Powrót do Lourdes” Czesława Ryszki.

Rok 2025 to Rok Jubileuszowy w Kościele. Według rozporządzenia Ojca Świętego, które zawarł w bulli *Spes non confundit* otwarto Drzwi Święte przede wszystkim w Bazylice św. Piotra i pozostałych trzech bazylikach papieskich: św. Jana

na Lateranie, Matki Bożej Większej i św. Pawła za Murami. Otwarto je również w kościołach katedralnych, sanktuariach i innych znaczących miejscach kultu. Szczególnym i rozpoznawalnym znakiem Roku Jubileuszowego, poczynawszy od Jubileuszu w 1300 roku, jest odpust, który „ma wyrażać pełnię Bożego przebaczenia, które nie zna granic”, poprzez sakrament pokuty oraz znaki miłości i nadziei.

Miłość i nadzieję niesie modlitwa za tych, którzy cierpią na duszy i ciele. Pamiętajmy o tym wspominając Matkę Bożą z Lourdes w dniu 11 lutego. W dniu tym również przypada ustanowiony (1992 rok) przez Jana Pawła II, Światowy Dzień Chorego. Mając na uwadze, że „nasz Bóg jest bogaty w miłosierdzie” (Ef 2,4) módlmy się i przystępujemy do sakramentu pokuty i pojednania z ufnością dzieci bożych. „Nie wolno uciekać od prawdy o nas samych nawet wówczas, jeśli dotykamy zła, ale jednocześnie spoglądajmy na to, co w nas dobre” (z powyżej wspomnianej książki).

Urszula Imbierowicz



Zwyczajni niezwyčajni są wśród nas

ks. Mariusz Habiniak

Jezus Chrystus – Sens wszystkich sensów to słowa, które wybrzmiały mocno w czasie rekolekcji adwentowych, które poprowadził ks. Mariusz Habiniak.

Jadwiga Sobol: Nie pytam, co jest sensem w księdza życiu, bo o tym już ksiądz mówił, ale jak sobie to uświadomić. To przychodzi nagle, czy trzeba sobie wypracować?

Ks. Mariusz: Tematem dzisiejszego dnia rekolekcji był Jezus Chrystus – Sens wszystkich sensów. Różne mamy priorytety w życiu, różne cele natomiast dla nas chrześcijan, dla mnie – Jezus jest celem, sensem, jest Tym, który nadaje kierunek mojemu życiu. Codzienna Msza św., częsta spowiedź, modlitwa, spotkanie z drugim człowiekiem – w każdym tym momencie Jezus jest najważniejszy, jest w centrum duszpasterstwa. Pamiętam takie zdarzenie z parafii włoskiej, do której jeździłem w czasie studiów. Proboszcz stworzył parafię od początku, wybudował kościół, dom parafialny, plebanie, przedszkole, duże boisko i codziennie była odprawiana Msza o godzinie 19 i wtedy wszystko musiało zamilknąć – Msza była w centrum. I ja to trochę przejąłem. Nie może tak być, że nie mam czasu na Mszę bo trzeba coś innego zrobić, bo inne rzeczy czekają. Nie – wszystko inne czeka a ja „zatrzymuję” czas, teraz jest sprawowana Msza św. i wszystko inne musi być na drugim miejscu. „Stracić” czas, by zyskać wszystko – mam takich parafian, którzy codziennie przychodzą na Mszę – „tracą czas” a oni zyskują tak wiele dla rodziny, dla domu, dla żony, męża. Może taki przykład drwali: jest dwóch, jeden ścina drzewo nieustannie a drugi się zatrzymuje i ostrzy topór, by lepiej ścinać drzewo. Rekolekcje to taki czas na ostrzenie topora – za-

trzymujemy się – „tracimy czas” – „ostrzemy topór”, żeby jeszcze bardziej intensywnie, lepiej żyć. Nie tylko rekolekcje są takim czasem ale również nasze zatrzymanie się na modlitwie, na adoracji i przede wszystkim na Mszy Świętej.

JS: Wspomnił ksiądz swoich parafian. Jak ksiądz widzi siebie jako proboszcza, co proboszcz musi, co powinien robić, co chce robić – jest ksiądz młodym proboszczem.

Ks. Mariusz: Jestem szósty rok proboszczem. Może trochę żartem: kiedy byłem jeszcze wikarym i mój proboszcz dziękował księżom, rezydentom za pracę: jednemu za przygotowanie dzieci, drugiemu za dekoracje, trzeciemu za spowiedź, doszedł do mnie i mówi: a ks. Mariusz tak rozdał robotę, że nic sobienie zostawił dlatego nadaje się na proboszcza. Zaśmiałem się ale nie wiedziałem, czy mnie obraził czy dowartościował. Powiedział to oczywiście humorystycznie, ale ja to teraz dostrzegam, że rolą proboszcza jest inspirowanie, nie wolno wszystkiego robić za ludzi – trzeba pokazać kierunek. Ksiądz ma się skupić na głoszeniu Bożego Słowa, sprawowaniu sakramentów świętych, organizowaniu życia duszpasterskiego ale trzeba powierzać ludziom pewne obszary: caritas, zespół liturgiczny, zespół katechetyczny itd. Tworzyć zespoły ludzi, którzy chcą coś robić, chcą się angażować – pozwolić i dowartościować.

JS: Być proboszczem to zadanie trudne czy łatwe?

Ks. Mariusz: Według mnie łatwe. Jeśli ktoś to lubi, to jest łatwo. Ja to lubię. Ja się angażuję nieustannie i Pan Bóg mnie ciągle obdarza dobrem. Opowiem pewne zdarzenie z mojej poprzedniej parafii. Zostałem proboszczem w trudnym czasie. Sytuacja była beznadziejna – finansowo, ogromne długi – i w tej beznadziei pojawia się człowiek z Berlina, którego przysłała siostra Paula z Krzeszowa. Wyczytała z jego oczu zagubienie, cierpienie związane z życiem w związku niesakramentalnym i powiedziała: proszę jechać do Koskowic, tam jest ksiądz Mariusz. Proszę do niego pojechać. Przyjechał i zostaliśmy przyjaciółmi. Wspieramy

się, pomagamy sobie – to są cuda – Pan Bóg posyła ludzi. Oczywiście trzeba zaryzykować i zaufać a ludzie są dobrzy i chcą pomagać.

JS: I słynne 3 x N, które postaramy się zapamiętać.

Ks. Mariusz: Mnie te słowa ciągle inspirują. Ja jestem z natury optymistą, człowiekiem pełnym nadziei to może jest mi łatwiej, a to są słowa księdza Franciszka Rozwoda, który ponad 40 lat przebywał w domu księży emerytów a dożył pięknego wieku – 103 lata i jak kończył 100 lat zapytano go jaką ma receptę na długie życie i on wtedy powiedział: Nigdy Nie Narzekaj



Rok Jubileuszowy w Kościele

Dnia 24 grudnia 2024 o godzinie 19.00 papież Franciszek uroczystie otworzył Święte Drzwi w Bazylice Świętego Piotra i tym samym inaugurował Rok Jubileuszowy 2025. Poniżej spróbujemy trochę przybliżyć zatem co oznacza Rok Jubileuszowy i co nas czeka w związku z nim.

W Kościele katolickim Jubileusz lub Rok Jubileuszowy jest to czas odpustu zupełnego, czas pojednania, nawrócenia i odpuszczenia grzechów. Nazwa właśnie pochodzi od hebrajskiego „Jobel” czyli rogu kozła, którego dźwięk rozbrzmiewa w Dzień Przeżłagania (Jom Kippur). Historia Roku Jubileuszowego sięga XIII wieku, a dokładnie 22 lutego 1300 roku, kiedy to papież Bonifacy VIII swoją papieską bullą ustanowił pierwszy Rok Jubileuszowy. Głosiła ona całkowity odpust dla tych osób, które w roku 1300 miały odwiedzić Bazylikę Świętego Piotra i Bazylikę Świętego Pawła za Murami. Okres występowania



Jubileuszu zwanego również Rokiem Świętym zmieniał się na przestrzeni lat – pierwotnie miał się odbywać się co 100 lat; następnie, papież Klemens VI okres ten w roku 1342 skrócił odnosząc się do tradycji biblijnej, do 50 lat. Z kolei w 1389 roku, papież Urban VI postanowił upamiętnić liczbę lat ziemskiego życia Chrystusa i przez to chciał ustalić cykl obchodów jubileuszowych co 33 lata. Ostatecznie w XV wieku papież Paweł II ustanowił Jubileusz co 25 lat. **Rok Jubileuszowy może być zwyczajny, czyli odbywający się regularnie co określony czas, lub nadzwyczajny, wyznaczony ze względu na wyjątkowe wydarzenia lub rocznice (np. planowany na rok 2033 – dwutysięczną rocznicę śmierci i zmartwychwstania Chrystusa).**

Zgodnie z naukami Kościoła Rok Jubileuszowy powinien być dla każdego wiernego czasem obfitującym w łaski, okazją do nawrócenia, nawiązania

bliższej relacji z Panem Bogiem i otwarcia się na drugiego człowieka. W trakcie Roku Jubileuszowego przewidzianych jest wiele możliwości uzyskania odpustu, co określiła dokładnie Stolica Apostolska. Watykańska Penitencjaria Apostolska opublikowała Normy, pod jakimi można będzie uzyskać odpust wraz z przebaczeniem i odpuszczeniem grzechów. – Będą mogli go otrzymać wszyscy wierni „prawdziwie pokutujący”, „poruszeni duchem miłości”, „którzy w czasie Jubileuszu zostali oczyszczeni sakramentem pokuty i pojednania oraz pokrzepieni Komunią Świętą”. Jak podaje dekret Penitencjarii Apostolskiej, odpust uzyskają wierni, którzy odbędą pielgrzymkę w kierunku dowolnego świętego miejsca jubileuszowego: w Rzymie do co najmniej jednej z czterech Papieskich Bazylik Większych: św. Piotra na Watykanie, Najświętszego Zbawiciela na Lateranie, Matki Bożej Większej, św. Pawła za Murami; w Ziemi Świętej do co najmniej jednej z trzech bazylik: Grobu Świętego w Jerozolimie, Narodzenia Pańskiego w Betlejem, Zwiastowania Pańskiego w Nazarecie”. **Odpust jubileuszowy to odpust zupełny**, który można uzyskać nie tylko za podjęcie dzieła, które zawsze umożliwia jego otrzymanie, lecz również dzieła, jakie w okresie zwyczajnym



pozwała na uzyskanie jedynie odpustu częściowego. **To rozszerzenie możliwości zyskania odpustu zupełnego to jeden z konkretnych przywilejów roku jubileuszowego.**

Jako, że nie wszyscy mogą odbyć w tym czasie pielgrzymkę do tych głównych miejsc świętych, zgodnie ze wskazaniem Dekretu Penitencjarii Apostolskiej we wszystkich diecezjach zostały wyznaczone specjalne Kościoły Jubileuszowe, których nawiedzenie również będzie wiązało się z możliwością uzyskania odpustu. **W przypadku naszej diecezji jedną z takich świątyń został Kościół Świętego Józefa Robotnika w Zgorzelcu.**

Hasłem przewodnim Roku Jubileuszowego 2025 jest nadzieja. („Pielgrzymi nadziei”) Papież Franciszek podkreśla, że jest to wartość, której światu dzisiaj potrzeba szczególnie. Toczą się wojny w Ukrainie, na Bliskim Wschodzie, istnieje zagrożenie wybuchem kolejnych w innych miejscach świata. W wielu krajach ludzie są prześladowani, trwa kryzys migracyjny, ludzi dotykają klęski naturalne. W takiej sytuacji ludziom potrzeba zwłaszcza cnoty nadziei

Opracowanie własne na podstawie posiadanej wiedzy oraz artykułów na stronach internetowych

Andrzej i Piotr Lehmann



Przeżyjemy to jeszcze raz

Kronika naszej parafii. Część III. Rok 2010 rozpoczął się ważnym wydarzeniem. Zapadła decyzja o budowie nowej plebanii. Ks. proboszcz złożył projekt domu parafialnego zatwierdzonego przez biskupa legnickiego – do starosty powiatowego. Towarzyszył mu projektant Pan Czesław Mysona z Jeleniej Góry. W dniu 30 stycznia Naczelnik Wydziału Pan Piotr Machaj wydał zgodę na budowę domu parafialnego. Wydarzenia nabrały tempa. 17 marca wpłynęły oferty w związku z planowaną budową. Po dokładnej analizie złożonych ofert – została wybrana propozycja firmy Pana Tomasza Strykowskiego. Liczyła się cena, wiarygodność i doświadczenie potencjalnego wykonawcy. 9 kwietnia została podpisana umowa. Budowa ruszyła a my po raz kolejny powiedzieliśmy sobie „Święty Bonifacy, módl się za nami”. To hasło było i jest często powtarzane w naszej parafii. Kto, jak nie nasz patron, ma nad nami czuwać, kto ma się za nami wstawiać? Z perspektywy tylu lat widać wyraźnie, że nie są to puste słowa i gesty. Mamy ks. proboszcza – kapłana i zaradnego gospodarza, który z racji swojego urzędu musi trzymać wszystkie nitki w swoich rękach. Ale bez Bożej opatrności niewiele możemy zrobić. Praca i starania przeplatają się modlitwą i zawierzeniem. Wiara to nie są puste słowa. To żywa relacja z Bogiem, która potem przekłada się na relację z ludźmi. „Módl się i pracuj” – właśnie w tej kolejności powinniśmy układać swoje życie.

Jak istotna była budowa nowej plebanii a także Sali spotkań widać dopiero teraz, po latach. Plebania ma w swoich zasobach punkt Caritas, bibliotekę parafialną, kancelarię i miejsce spotkań Rady Parafialnej. Sala spotkań ożywiła wiele inicjatyw, spotkań, zabaw. Mądrze zaplanowana i starannie wykonana stała się miejscem, które jednoczy i buduje.

Zmieniając temat – nie wiem czy zauważyliście że 9 kwietnia 2010 roku podpisaliśmy umowę na budowę plebanii. Dopiero z perspektywy czasu możemy skojarzyć, że data 10 kwietnia to data, gdy doszło do katastrofy smoleńskiej. Jak blisko siebie są różne wydarzenia? Ale życie toczy się dalej.



Spotkanie przed budową plebanii



Początek budowy



Budowa plebanii stan surowy



Budowa plebanii - dach



Na zdjęciu kolejna zagadka – kto pamięta imię i nazwisko tego księdza, który prowadził rekolekcje wielkopostne w 2010 roku?



27 kwietnia odwiedza nasz kościół peregrynująca figura św. Jana Marii Vianneya – patrona proboszczów, a od tej pory (Rok Kapłański) także wszystkich kapłanów. Proboszcz z Ars gorąco pragnął, aby wszyscy uwierzyli w obecność Jezusa Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. „On tam jest” mawiał często podczas kazań wskazując na tabernakulum.



W dniu 3 czerwca 2010 roku procesja Bożego Ciała. Tym razem polsko-niemiecka – od parku w Goerlitz do naszego kościoła.

Biblioteka poleca:

ŚWIĘTY CHARBEL PROROK MIŁOŚCI. MILCZENIE, KRZYŻ I ZBAWIENIE.

ELIE MAAKAROUN

„Święty Charbel to największy święty Libanu. Spędził 25 lat w pustelni, nosił włosienicę, modlił się i pościł. Przypisuje mu się blisko 24 tysiące cudów i uzdrowień, a do jego grobu przybywa rocznie ponad 4 miliony pielgrzymów z całego świata.” Urodził się i żył w Libanie w latach 1828 – 1898. Zmarł w Wigilię Bożego Narodzenia podczas celebrowania Mszy Świętej – w momencie Podniesienia. Książka przybliży nam postać Świętego. Zawiera również modlitwy i rozważania, które są pomocne w zmierzaniu do zjednoczenia z Bogiem.



W dniu 4 czerwca ks. wikariusz Daniel Siembida zabrał grupę ministrantów na wycieczkę rowerową.



W dniu 8 sierpnia okolice Zgorzelca nawiedziła wielka powódź. Mieszkańcy Zgorzelca i nasz parafialny Caritas włączyli się w pomoc dla poszkodowanych. Odbyła się zbiórka pieniędzy a wolontariusze pomagali zabezpieczać teren zalewowy.



15 września – w ramach spotkań Nabożeństw Fatimskich w Goerlitz zaproszono nas na wycieczkę do Drezna.



18 września przybyła do nas siostra Bernadeta.

Jacek Lickindorf

Proboszcz: ks. Maciej Wesółowski
Wikariusz: ks. Piotr Górka

e-mail: bonifacyzgc@wp.pl
www.bonifacyzgorzelec.pl

Msze Święte

w niedziele: 7:30, 9:30, 11:00, 12:30, 18:00
w dni powszednie: 7:00, 18:00

Kancelaria parafialna

wtorek, środa, czwartek: 9:00-10:00, 16:00-17:30

Spowiedź Święta

w niedziele 30 min.
przed Mszą Św.,
w dni powszednie rano
w czasie Mszy Św. i wieczorem
30 min. przed Mszą Św.